

[Jørgen Otsen.]

skal altsaa ikke benægtes, selv om jeg gerne havde set den udvidet paa de før nævnte Omraader.

Da der under Behandlingen af dette Lovforslag er Tale om Haandværket, vil jeg gerne have Lov til at fremdrage en Sag, der i hvert Fald tangerer det foreliggende Lovforslag, og jeg vil benytte Lejligheden til at minde den højtærede Handelsminister om et Andragende, som Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri gentagne Gange — hidtil desværre forgæves — har stilet til Handelsministeriet om at faa bevilget et aarligt Beløb af 40 000 Kr. til ubemidlede unge Haandværkeres Ophold paa faglige Skoler. Saa indtrængende, jeg kan, henstiller jeg til den højtærede Handelsminister, at der fra Statens Side gives unge, fremadstræbende Haandværkere en Haandsrækning i den her nævnte Retning.

I tidligere Tider kunde den unge Haandværker efter udstaaet Læretid frit begive sig paa Valsen til andre Lande og dør ikke blot lære andre Mennesker og andre Forhold at kende, men ogsaa tilegne sig øget Kendskab til sit Fags Finesser og Arbejdsmetoder. Som oftest vendte han hjem igen til Danmark beriget med gode Erfaringer baade som Menneske og som Haandværker, Erfaringer, som han saa herhjemme kunde nyttiggøre i Kampen for Eksistensen. Dette Forhold er allerede for mange Aar siden saa godt som ophørt at bestaa. De, der ved Udveksling mellem Landene kommer udenlands, er alt for faa til, at de kan faa gennemgribende Betydning for Haandværkets Trivsel og fortsatte tidssvarende Udvikling.

Det er mit Haab, at der, naar den nuværende ødelæggende Krig mellem Europas Stormagter er ophørt, igen maa blive Lejlighed til friere Samkvem Folkene imellem, til friere Udveksling af Nationernes materielle og kulturelle Værdier. Indtil da maa vi imidlertid affinde os med de bestaaende Forhold og raade Bod paa Manglerne, saa godt vi evner, for at staa velrustede og dygtiggjorte til at være med i den Genopbygning, som da utvivlsomt vil være fornøden baade herhjemme og derude.

For den unge Haandværker er et Ophold paa en faglig Skole blevet et uundværligt Led i Uddannelsen og Dygtiggørelsen. Jeg haaber, at den højtærede Handelsminister vil tage min Henstilling til Følge og snarest gøre Udvej for en Bevilling til det her nævnte saare vigtige Formaal, helst af den førnævnte Størrelse, 40 000 Kr.,

saa den kan faa virkelig praktisk og effektiv Betydning.

Vor danske Haandværker har Verdensry for Flid og Dygtighed. Hans Arbejde baade i kunstnerisk Henseende, og hvad den rent haandværksmæssige Udførelse angaar, kan staa Maal med det bedste. Vi skylder kommende Slægter, at der ikke sker Brud paa den gode traditionelle Haandværkeruddannelse her i Landet. De Ofre, der kræves fra Statens Side, er saa ringe, at de ikke kan virke afskrækkende paa nogen. Det er da ogsaa de unge, dygtige, men paa Penge fattige Haandværkere, som en Lov som den, der her er til Behandling, først og fremmest skal komme til gode. Jo dygtigere Laantageren er, des mindre bliver Risikoen for Laanyderen, i dette Tilfælde Staten. Den højtærede Handelsminister, som selv er forhenværende Haandværker, har da ogsaa ved mangen Lejlighed — jeg vil her blot nævne Haandværkerskolen i Sønderborg, der fra første Færd har haft hans ganske særlige Bevaagenhed, og som jeg paa ny vil sige ham Tak for — vist, at han har Forstaaelse af Haandværkerens Kaar og Tarv.

Jeg vil slutte med at gentage, at vi fra mit Partis Side støtter det foreliggende Lovforslag, og jeg skal paa egne og Det konservative Folkepartis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting og til Vedtagelse. Som tilhørende Haandværkerstanden glæder jeg mig over den Forstaaelse, den høje Rigsdag viser over for de Krav, som stilles til den fra Haandværkets Side, en Forstaaelse, der vidner om, at man i stigende Grad erkender og værdsætter Haandværkets store samfundsmæssige Betydning, og at man, saa godt som det er muligt, vil være med til at bevare og styrke Landets flittige og dygtige Haandværkerstand ogsaa i vanskelige Tider som dem, vi nu oplever.

Axel Christensen: Loven om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser er en af de faa Love, hvorefter der ydes industrivirvende og Haandværkere direkte Støtte fra Statens Side, og derfor vil jeg først og fremmest takke den højtærede Handelsminister for dette Lovforslags Fremsættelse.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed udtale mig ret meget om den Laanevirksomhed, der herigennem kommer Industrien til gode. Jeg ved, at det er ret besværligt for Industrivirksomheder at opnaa et saadant Driftsmaal, og jeg erkender ogsaa, at det er et vanskeligt Omraade at finansiere, navnlig